

РЕШЕНИЕ

№ 32923

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7069** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на С. Г. В., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затворническо общежитие „Кремиковци“ срещу Заповед №Л-296/13.06.2025г. и Заповед №35/18.06.2025г. на началник на затвора [населено място]. С първата посочена заповед, на гл. инспектор Р. Е. Д.- заместник началник в затвора [населено място] е възложено да изпълнява функциите на началник на затвора в [населено място] за времето от 16.06.2025г. до 20.06.2025г., а с втората заповед е отказано на лишения от свобода В. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип –ЗО "К".

В хода на първото съдебно заседание жалбоподателят е заявил, че не обжалва Заповед №Л-296/13.06.2025г. на началника на затвора.

В жалбата се изразява несъгласие с отказа на началника на затвора жалбоподателят да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип, като се посочва, че изтърпяният срок на наложеното наказание позволява преместването, жалбоподателят се е сдобил с множество награди, квалификации и грамоти по време на пененциарния престой, а откритият режим ще му даде възможност да общува със семейството си. В съдебно заседание жалбоподателят моли обжалваната заповед да бъде отменена, като счита, че се е поправил. Не претендира разности.

Ответникът – началник на затвора [населено място], не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 10 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност

и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по молба на жалбоподателя С. Г. В., с която на основание чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС последният е поискал да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип.

Представено е становище на гл.инспектор НС СДВР с изложени обстоятелства и обоснован извод, че молбата на В. следва да бъде оставена без уважение.

Представено е становище на началник сектор на ЗО „Кремиковци“ , че се изразява отрицателно такова по отношение възможността за прекатегоризация в ЗО от открит тип на л.св.В..

На 12.06.2025г. е изготвен доклад от ИСДВР /л. 45 от делото/, в който е посочено, че с оглед наличните и прогнозни данни, корекционната работа със л. св. С. В. следва да продължи с оглед преодоляване на дефицитните зони, след което да бъде преместен за доизтърпяване на наложеното наказание в затворническо общежитие от открит тип.

Представено е и експертна оценка от 06.06.2025г. на актуалното психично и емоционално състояние на л.св. В., изготвена от инспектор- психолог.

С атакуваната в настоящото производство Заповед № 35 от 18.06.2025г. на и.ф. началник на затвора [населено място] е отказано на л.св. С. Г. В. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип -ЗО „К.“.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и е допустима.

По същество на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Съгласно, ал. 2 на цитираната разпоредба, в приложимата редакция, началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направление за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 3. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган – и.ф. началника на затвора [населено място] (с оглед Заповед № Л-296 от 13.06.2025г. на началника на затвора [населено място]), като при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законът дава право на ответника да извърши преценка по целесъобразност на възможността за преместване, а не го задължава при формалното възникване на посочените в нормата предпоставки задължително да се произнесе положително. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за облекчаване на режима, респ. за преместване в ЗО от открит тип, е предоставена

на административния орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение и с оглед обстоятелство, че същият ведно със упоменатите в разпоредбата служители на затвора, имащи пряк контакт с лишения от свобода, имат изградени непосредствени впечатления относно лицето.

Съдебният контрол в настоящия случай се свежда само до това, дали на административния орган действително е предоставено правото да извършва преценка по целесъобразност, дали същото е упражнено в съответствие с принципите на чл. 4 и чл. 6, ал. 4 от АПК и дали е спазил процедурата при издаване на административния акт.

От представените писмени доказателства е видно, че преди издаване на оспорената заповед ответникът е изискал становища от съответните длъжностни лица така, както изисква законът, въз основа на отразеното в тях е направил собствена преценка дали са налице условията за преместване от ЗОЗТ в ЗООТ, след което се е произнесъл с акта, предмет на настоящото дело. Видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че е изпълнено формалното изискване на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС - жалбоподателят е изтърпял 1/4 от наложеното наказание в затвора. Възприел е обаче, че не е налице втората предпоставка, свързана с поведението на лицето, доколкото тази предпоставка е относима към цялостното поведение на лицето, в това число оценката на риска от рецидив и вреди, които дефинират или недефинират налични опасности при настаняването на едно лице в рамките на по-облекчени условия.

В оспорения акт не се игнорират наличните при осъдения поощрения съгл. ЗИНЗС, което той удостоверява и в хода на с.з. с представени грамоти, дипломи и удостоверения, както и обстоятелството, че при него не са налице актуални дисциплинарни наказания. В случая обаче водещото обстоятелство е, че оценката на риска от рецидив при В. не е редуцирана в достатъчна степен. Същата е с актуална стойност от 48 точки спрямо първоначалната такава от 50 точки, като се наблюдава и моментно завишение до 56 точки (видно от доклада на инспектор НС СДВР- влизане в сила на нови присъди). Рискът от вреди към обществото остава в средни стойности, като все още са налице дефицити, по които работата следва да продължи.

С тези мотиви началникът на затвора е преценил, че молбата на лишения от свобода не следва да бъде удовлетворена. В съответствие с изискването на чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС се е обосновал на становищата от посочените в цитираната норма лица, които са изложили, че все още не е настъпила трайна позитивна промяна в поведенческия модел на лишения от свобода, предвид основния стадий, в който се намира прилагането на прогресивната система, като корекционната работа е в насока промяна на нагласите и поведението чрез спазване на законовия ред и установените социални права, оптимизиране на уменията за мислене и съхраняване на социалните контакти. Изложените в становищата на лицата по чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС факти, обстоятелства и заключения, съдът намира за напълно достатъчни да обосноват извода на административния орган, че не е изпълнена втората предпоставка по чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС.

Излагайки тези мотиви, съдът приема, че ответникът е изпълнил задължението си да обоснове взетото от него решение за отказ от преместване на лишения от свобода в ЗО от открит тип, като правилността на това решение е извън обхвата на съдебната проверка.

С оглед на изложеното жалбата срещу Заповед № 35 от 18.06.2025г. на и.ф. началник на затвора [населено място] се явява неоснователна. В тежест на жалбоподателя остават на правените от него разноси.

Жалбата на В. срещу Заповед №Л-296/13.06.2025г. на началника на затвора [населено място], за която той в с.з. е направил изявление, че не обжалва, следва да се остави без разглеждане и производството в тази част се прекрати, тъй като направеното изявление е с

характер на оттегляне на оспорването по смисъла на чл.155, ал.1 от АПК. Съгласие на ответника не е необходимо.

Ответникът не претендира разноси и такива не следва да му се присъждат.

Водим от горното Административен съд София – град, III отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. В., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед №35/18.06.2025г. на и.ф.началник на затвора [населено място], с която му е отказано да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип –ЗО "К..".

Решението в тази част съгл. чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС е окончателно и не подлежи на обжалване.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. Г. В. срещу Заповед №Л-296/13.06.2025г. на началника на затвора [населено място] и ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

Решението в тази част може да се обжалва с частна жалба пред АССГ, троен състав съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.